

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/36/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200465
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200465.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Okresná prokuratúra Žiar nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej 6, Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Obec Hliník nad Hronom, Železničná 320, Hliník nad Hronom, za účasti: MWS Casting, s.r.o., Priemyselná 908, Hliník nad Hronom, IČO: 36 650 021, zast. AK Laššák, s.r.o., so sídlom Rudlovska cesta 33, Banská Bystrica, IČO: 36771651 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2014/000177-3 zo dňa 26. júna 2014, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/58/2016 - 53 zo dňa 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Žalovaný kolaudačným rozhodnutím č. 2014/000177-3 zo dňa 26. júna 2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 82 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) povolil ďalšiemu účastníkovi trvalé užívanie stavby: „Betónová plocha“ situovanej na pozemku parcelné č. KNC 1487/38, k. ú. C.. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval podanie návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia na základe stavebného povolenia vydaného obcou Hliník nad Hronom dňa 17. marca 2014 pod č. 2014/00077-2. Taktiež konštatoval, že oznámil začatie kolaudačného konania účastníkom konania oznámením zo dňa 10. júna 2014 pod č. 2014/00177-2. Ďalší účastník k návrhu predložil právoplatné stavebné povolenie, projektovú dokumentáciu overenú pečiatkou právoplatnosti stavebného úradu, geometrický plán č. 36636029-24/2014, vypracovaný Ing. N., overený dňa 13. mája 2014. Ďalší účastník taktiež predložil atesty kameniva, betónu a ocele na vystužovanie betónu a doklad o zaplatí správneho poplatku vo výške

20,- Eur. Žalovaný v rámci kolaudačného konania konštatoval, že užívaním stavby nebude ohrozený život a zdravie osôb, ani životné prostredie. Na stavbe neboli zistené nedostatky ani nedorobky stavby, ktoré by bránili vydaniu kolaudačného rozhodnutia. Podľa napadnutého rozhodnutia ďalší účastník v rámci konania predložil všetky požadované podklady v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 a § 18 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Stavebného zákona (ďalej len „Vyhláška 453/2000 Z. z.“).

2. Proti preskúmanému rozhodnutiu bol zo strany sťažovateľa podaný pod č. PD 192/15/6613-1 zo dňa 2. decembra 2015 protest prokurátora, nakoľko preskúmaným rozhodnutím mal byť porušený zákon v ustanovení § 80 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 117 ods. 3 Stavebného zákona a v § 51 ods. 1 zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/008411 KB zo dňa 1. marca 2016 podľa § 69 ods. 2 Správneho poriadku protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom č. PD 192/15/6613-1 zo dňa 2. decembra 2015 nevyhovel. Mal za to, že konanie uskutočnil a rozhodnutie vydal oprávnený, t. j. stavebný úrad obce Hliník nad Hronom, ktorý posúdil realizáciu stavby zo všetkých hľadísk, ktorých posúdenia sa vyžadujú podľa Stavebného zákona, jeho vykonávacích vyhlášok so zohľadnením osobitných predpisov a s prihliadnutím na užívanie stavby, ktoré trvá nepretržite cca 2 roky ako aj s prihliadnutím k dobromyseľne nadobudnutým právam.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu v zákonnej lehote správnu žalobu. Krajský súd v Banskej Bystrici po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- námietka sťažovateľa, že v kolaudačnom konaní konala a rozhodovala neoprávnená osoba je nedôvodná. Žiadne z ustanovení Stavebného zákona neprikazuje obci činnosť stavebného úradu zabezpečovať prostredníctvom zamestnanca v pracovnom pomere len a výlučne na základe pracovnej zmluvy. Stavebný zákon vyžaduje, aby išlo o zamestnanca. Žalovaný preukázal, že právny vzťah medzi ním a Ing. M. D. bol vzťahom zamestnávateľa a zamestnanca, nakoľko tento vykonával pre žalovaného závislú prácu v pracovnoprávnom vzťahu vzniknutom na základe dohody o pracovnej činnosti. Žalovaný rovnako preukázal, že zamestnanec spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad a to predložením Osvedčenia o odbornej spôsobilosti č. 028/STRED/93 zo dňa 19. marca 1993. V konečnom dôsledku odborná spôsobilosť zamestnanca protestom prokurátora a ani žalobou spochybnená nebola.

- nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je nulitným právnym aktom, nakoľko rozhodnutie bolo vydané žalovaným, je podpísané štatutárnym orgánom žalovaného a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad.

- žalobná námietka, že začatie kolaudačného konania nebolo oznámené dotknutým orgánom je však všeobecná a nekonkrétna, nakoľko z nej nevyplýva, ktorý štátny orgán mal, resp. mal mať v danom kolaudačnom konaní postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a ods. 1 Stavebného zákona. Nevyplýva z nej, ktorému konkrétnemu dotknutému orgánu štátnej správy oznámenie o začatí kolaudačného konania nebolo doručené. Bez tejto špecifikácie nemožno žalobnú námietku považovať za dôvodnú a majúcu za následok konštatovanie nezákonnosti napadnutého rozhodnutia v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.

- pochybenie žalovaného spočívajúce v tom, že v oznámení o začatí kolaudačného konania neupozornil účastníkov kolaudačného konania na koncentračnú zásadu podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v prípade kolaudačného konania by došlo vtedy, pokiaľ by účastník konania na koncentračnú zásadu upozornený nebol a nedošlo by k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, prípadne ak by stavebný úrad neprihliadol na námietky a stanoviská účastníka konania, čo aj oneskorene

podané. Vo vzťahu k prípadným dotknutým orgánom je táto žalobná námietka nekonkrétna.

- kolaudovaná stavba je v protokole dostatočne označená pre účely ústneho pojednávania. Orgán verejnej správy konštatoval súlad dokončenej stavby so schválenou projektovou dokumentáciou, z čoho vyplýva aj dodržanie podmienok stavebného povolenia. Stavebný úrad konštatoval aj skutočnosť, že stavba bola realizovaná bez zmien, uvedenie odchýlok od skutočného realizovania stavby sa javí nadbytočné. V zápisnici sa žalovaný vysporiadal aj s námietkami účastníkov a stanoviskami dotknutých orgánov, keď konštatoval, že námietky vznesené a stanoviská predložené neboli. Ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona výslovne nevyžaduje, aby protokol o ústnom pojednávaní obsahoval aj súpis predložených dokladov. Uvedené konštatovanie platí o to viac, že predložené doklady vyplývajú zo samotného kolaudačného rozhodnutia. V tomto smere je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 81a ods. 2 Stavebného zákona, nakoľko zo samotného kolaudačného rozhodnutia, ako aj zo zápisnice (protokolu, resp. záznamu) z ústneho pojednávania vyplýva, že stavba sa dokončila v súlade s overenou projektovou dokumentáciou, neboli zistené odchýlky od skutočného realizovania stavby a námietky účastníkov konania podané neboli.

- k námietke rozporu s ustanovením § 51 ods. 1 Správneho poriadku uviedol, že ak žalovaný doručil kolaudačné rozhodnutie účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 Stavebného zákona, konal v súlade so Stavebným zákonom. Postup v súlade so zákonom nemôže zakladať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

- odôvodnenie napadnutého rozhodnutia svojím obsahom zodpovedá veci, o ktorej orgán verejnej správy rozhodoval s poukazom na priebeh kolaudačného konania a podklady, na základe ktorých stavebný úrad rozhodol. O možnosti podania opravného prostriedku stavebný úrad účastníkov kolaudačného konania poučil. Kolaudačné rozhodnutie obsahuje aj názov stavebníka a označenie stavby, z ktorého označenia vyplýva aj jej účel. Pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že užívanie stavby nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb a ani životné prostredie, nebol aj vzhľadom na charakter stavby dôvod stanovovať podmienky pre užívanie stavby. Ak nezistil nedostatky skutočného realizovania stavby, nebol dôvod určovať lehotu na ich odstránenie. Skutočnosť, že dôvody napadnutého rozhodnutia sú stručné, sama o sebe nemôže spôsobovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ zodpovedajú charakteru veci, o ktorej orgán verejnej správy v konaní napadnutým rozhodnutím rozhodol.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) SSP., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) SSP najmä uviedol, že:

- nepovažuje za správny názor súdu vyjadrený v bodoch 40-41 napadnutého rozsudku, V obci plnenie jej úloh vykonávajú zamestnanci obce, na ich pracovnoprávne vzťahy sa vzťahuje zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme (ďalej len „zákon o výkone práce vo verejnom záujme“). Zákonník práce sa na zamestnancov obce vo verejnej službe vzťahuje len subsidiárne. Z ustanovenia § 1 ods. 2 a 3 zákona vyplýva o výkone práce vo verejnom záujme, že o výkon práce vo verejnom záujme pôjde vtedy, ak zamestnanec vykonáva tieto práce u zamestnávateľa, ktorým je aj obec. Špecifickosť pracovnoprávných vzťahov vznikajúcich pri zamestnávaní vo verejnom záujme spočíva okrem iného v tom, že zamestnanci sú povinní okrem povinností stanovených Zákonníkom práce plniť aj povinnosti, ktoré im ukladá predmetný zákon Ako je zrejmé z rozsudku, Ing. M. D. sa preukázal osvedčením o odbornej spôsobilosti Č. 028/STRED/93 zo dňa 19.03.1993. Sťažovateľovi je známe, že Ing. M. D. pôsobí ako živnostník, ktorý mal podľa živnostenského listu do roku 2002 aj oprávnenie na

projektovanie stavieb. Nevykonával činnosť stavebného úradu sústavne počas najmenej 5 rokov, ako to vyžaduje ustanovenie § 8 vyhlášky č. 547/2003 Z. z. a nie je známe, či splnil podmienku podľa tohto ustanovenia, aby mohol naďalej uplatňovať osvedčenie o odbornej spôsobilosti a to, že sa zúčastňoval odbornej prípravy podľa § 2 tejto vyhlášky.

- krajský súd sa v dôvodoch rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal ani s námietkou žalobcu, že žalovaný výkon verejnej správy na úseku stavebného konania preniesol na subjekt súkromného práva a umožnil mu oboznamovať sa so stavebnými spismi, s chránenými osobnými údajmi účastníkov konania, odovzdal mu do dispozície doklady spisy. Údaje v týchto dokladoch a spisoch nepochybne podliehali pod ochranu osobných údajov a obec ich nemohla dať do dispozície takéhoto subjektu, aj keď s ním uzavrela dohodu o pracovnej činnosti.

- tvrdenie súdu v bode 42 napadnutého rozsudku nie je dôvodné. Nie je povinnosťou prokurátora špecifikovať, ktorému konkrétnemu orgánu štátnej správy mal stavebný úrad začatie kolaudačného konania oznámiť. Je to povinnosťou stavebného úradu, ktorý má riadne a úplne zistiť okruh účastníkov konania a dotknutých orgánov štátnej správy, ktorým je povinný oznámiť začatie konania. V danej veci mal preto stavebný úrad vychádzať z okruhu dotknutých orgánov štátnej správy, ktoré sa vyjadrovali v stavebnom konaní. Z kolaudačného spisu je pri tom zrejmé, že stavebný úrad okruh dotknutých orgánov štátnej správy vôbec nezistoval.

- tvrdenie súdu v bode 43 rozsudku je v rozpore s ustanovením § 80 ods. 2 Stavebného zákona, ktoré kogentným spôsobom ukladá stavebnému úradu povinnosť upozorniť účastníkov a dotknuté orgány štátnej správy, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Na tejto zákonnej povinnosti nemení nič okolnosť, že účastníci konania alebo eventuálne dotknuté orgány štátnej správy túto možnosť nevyužijú, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp 1/2011 z 20.07.2011.

- z obsahu zápisnice z ústneho konania (správne protokolu) pri tom ani nevyplýva konštatovanie splnenia podmienok stavebného povolenia a najmä, či sa dodržali podmienky stavebného povolenia a či sa vyhovel všeobecným požiadavkám na výstavbu podľa § 81 a ods. 1 písm. b) Stavebného zákona.

- s poukazom na § 51 ods. 1 Správneho poriadku nedoručenie kolaudačného rozhodnutia dotknutým orgánom štátnej správy vyplýva z toho, že stavebný úrad riadne nezistil okruh týchto orgánov, ani s nimi nekonal, hoci je to jeho povinnosťou.

- s poukazom na § 81 ods. 1 Stavebného zákona prieskumná povinnosť sa musí odraziť aj v dôvodoch kolaudačného rozhodnutia. Nikde v kolaudačnom spise a ani v dôvodoch rozhodnutia nie je uvedené, či stavebný úrad pri rozhodovaní postupoval v súlade s týmto ustanovením, na základe čoho dospel k záveru, že stavba je postavená v súlade so stavebným povolením. Aj s poukazom na § 47 ods. 2 Správneho poriadku, dôvody napadnutého kolaudačného rozhodnutia nie sú v súlade s týmto ustanovením a preto je toto kolaudačné rozhodnutie nepreskúmateľné.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, právne aj skutkovo správny. Krajský súd vec riadne preskúmal a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie ako aj celé konanie ktoré mu predchádzalo bolo v súlade so zákonom. Poznamenal, že obsah kasačnej sťažnosti je totožný s podanou žalobou a sťažovateľ neuviedol nič nové, čo by doposiaľ nebolo predmetom súdneho preskúmania veci. Na základe uvedeného navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.09.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

9. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného (kolaudačného rozhodnutia), ktorým povolil ďalšiemu účastníkovi trvalé užívanie stavby „Betónová plocha“ na pozemku parc. číslo KNC 1487/38 v k. ú. C., na základe stavebného povolenia vydaného obcou Hliník nad Hronom pod č. 2014/00077-2 zo dňa 17. marca 2014, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (t. j. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 2 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 5 ods. 11 S.s.p. konanie pred správnym súdom funkčne súvisí s výkonom dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 45 ods. 1 S.s.p. prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

Podľa § 178 ods. 2 S.s.p. prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovel jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (ďalej len “zákon o prokuratúre”) prokurátor je oprávnený podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecný právny predpis.

Podľa § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre, ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhoví protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 117 ods. 1, 3 Stavebného zákona:

- (1) Stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.
- (3) Zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spĺňať osobitný kvalifikačný predpoklad. Získanie osobitného kvalifikačného predpokladu sa overuje skúškou. Obsah a rozsah odbornej prípravy a postup pri overovaní a osvedčovaní osobitného kvalifikačného predpokladu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 76 ods. 1 Stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 77 Stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce, ako aj informačné, reklamné a propagačné zariadenia.

Podľa § 78 ods. 1 Stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Podľa § 79 Stavebného zákona:

- (1) Kolaudačné konanie sa začína na návrh stavebníka.
- (2) Návrh na kolaudáciu stavby sa podáva písomne. V návrhu sa uvedie označenie a miesto stavby, terénnych úprav alebo miesto ťažobných prác, predpokladaný termín dokončenia stavby alebo terénnych úprav, alebo ťažobných prác vrátane vypratania staveniska a dokončenia úprav okolia stavby a údaj o tom, či sa bude vykonávať skúšobná prevádzka a čas jej trvania.

Podľa § 80 Stavebného zákona:

- (1) Stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním.
- (2) V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.
- (3) Stavebný úrad prizve na kolaudačné konanie projektanta a ak ide o stavbu uskutočnenú svojpomocou aj osobu, ktorá vykonáva stavebný dozor. Ak je to účelné, prizve aj zhotoviteľa stavby alebo inú osobu.

Podľa § 81 ods. 1 Stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Podľa § 81a Stavebného zákona:

- (1) Stavebný úrad spíše o ústnom pojednávaní protokol, ktorý obsahuje
- označenie stavby,
  - zistenie, či sa dodržali podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia a či sa vyhovelo všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu,
  - porovnávanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom,
  - súpis zistených odchýlok od skutočného realizovania stavby, prípadne odkaz na podklady kolaudačného rozhodnutia,
  - námietky účastníkov konania,
  - stanoviská dotknutých orgánov.
- (2) Protokol podľa odseku 1 môže stavebný úrad nahradiť jednoduchým záznamom, najmä ak sa stavba dokončila v súlade s overenou dokumentáciou, ak nie sú zistené odchýlky od skutočného realizovania

stavby a neboli podané námietky účastníkov konania.

Podľa § 81b Stavebného zákona kolaudačné rozhodnutie sa nevydá, ak nie je zaistená bezpečnosť a ochrana zdravia ľudí a životného prostredia, ako aj riadne užívanie stavby na určený účel, najmä ak

- a) nie je podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní zabezpečené vykurovanie stavby a pripojenie na rozvod vody, elektriny a na kanalizačnú sieť,
- b) nie je zaistená bezpečná a plynulá prevádzka výťahov podľa overenej dokumentácie,
- c) nie je zaistený bezpečný prístup a príchod k stavbám, nie sú splnené podmienky stavebného povolenia na nevyhnutnú komplexnosť výstavby a na vylúčenie negatívnych účinkov stavby na okolité životné prostredie, prípadne ich obmedzenie na prípustnú mieru,
- d) nie sú predložené doklady o vyhovujúcich výsledkoch predpísaných skúšok a vyhlásenia výrobcu o zhode stavebných výrobkov (§ 43f),
- e) nie je predložený energetický certifikát a ide o bytovú budovu podliehajúcu povinnej energetickej certifikácii.

Podľa § 82 Stavebného zákona:

- (1) Kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.
- (2) V kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá.
- (3) Ak ide o nebytovú budovu, stavebný úrad v podmienkach podľa odseku 2 určí lehotu, do ktorej je stavebník povinný predložiť energetický certifikát kolaudovanej budovy; táto lehota nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov.
- (4) V podmienkach užívania stavby stavebný úrad podľa druhu a účelu stavby uloží najmä vyznačenie drobných odchýlok do overenej dokumentácie stavby, ktoré stavebný úrad vzal na vedomie, a ďalšie povinnosti na zabezpečenie verejných záujmov, na ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov, na zabezpečenie záujmov starostlivosti o životné prostredie, bezpečnosť a ochranu zdravia ľudí, požiarne bezpečnosť a zabezpečenie prístupu osobám s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.
- (5) Ak sa má stavba užívať ako prevádzkareň, je kolaudačné rozhodnutie zároveň osvedčením, že prevádzkareň je spôsobilá na prevádzku.

Podľa § 20 Vyhlášky č. 453/2000 Z. z. kolaudačné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí

- a) meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) navrhovateľa,
- b) označenie stavby,
- c) vymedzenie účelu užívania stavby,
- d) podmienky pre užívanie stavby, ktorými sa zabezpečí ochrana verejných záujmov a právom chránených záujmov účastníkov konania, najmä z hľadiska starostlivosti o životné prostredie, zdravia ľudí, požiarnej ochrany, bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
- e) lehotu na odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby, ktoré vo svojom súhrne nebránia riadnemu a nerušenému užívaniu stavby.

Podľa § 126 ods. 1 Stavebného zákona, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o

civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1, ods.3 Stavebného zákona:

(1) Dotknutým orgánom podľa tohto zákona je

- a) orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí,
- b) obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavieb uvedených v § 117b,
- c) vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

(3) dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Podľa § 140 Stavebného poriadku ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 143 Stavebného zákona podrobnosti o

- a) obsahu a spôsobe spracovania územnoplánovacích podkladov, územnoplánovacej dokumentácie a ich zadaní, registračných listov územných plánov a o obsahu územnoplánovacích činností,
- b) obsahu žiadosti o overenie odbornej spôsobilosti na obstarávanie územnoplánovacích podkladov a územnoplánovacej dokumentácie obcí a o spôsobe ich overenia,
- c) obsahu rozhodnutí, návrhov na jeho vydanie a rozsahu a obsahu priloženej dokumentácie, ohlásení drobných stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác,
- d) všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 47 ods. 1-5 Správneho poriadku

(1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

(4) Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

(5) V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Podľa § 51 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Deň doručenia rozhodnutia je dňom jeho oznámenia.

10. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

11. Sťažovateľ namietal, že krajský súd vec nesprávne posúdil. Vo vzťahu k uvedenej námietke dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

12. Navyše právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku, ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

13. V súvislosti s uvedeným kasačný súd musí zdôrazniť, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

14. Kasačný súd dáva do pozornosti, že žaloba prokurátora predstavuje osobitný prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a preto takúto žalobu nepodal. Samotná žaloba prokurátora slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona o prokuratúre, chráni objektívne právo, pričom prokurátor do prijatia nového správneho súdneho poriadku (žaloba bola podaná za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb), v zmysle § 249 O.s.p. pri podaní žaloby mal dbať o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. S.s.p. obdobné ustanovenie neobsahuje, avšak nebolo možné odhliadnuť od toho, že protest prokurátora bol podaný za účinnosti O.s.p. (2.12.2015) a žaloba sťažovateľa dňa 26.4.2016, teda v čase, keď O.s.p. takýto imperatív obsahovalo. Bez ohľadu na skutočnosť, že S.s.p. otázku čo najmenšieho dotyku práv nadobudnutých v dobrej viere, ktorú predstavovala v pôvodnej právnej úprave (§ 249 ods. 3 O.s.p.) ako určitý materiálny korektív spojený so žalobnou ingerenciou prokurátora súčasné znenie ustanovenia § 45 S.s.p. (oprávnenie prokurátora) už neobsahuje, nič to nemení na veci, že ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o prokuratúre prokuratúre ukladá chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Podľa § 3 ods. 2 predmetného zákona, prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

15. Ustanovenie § 491 ods. 2 S.s.p. pamätá na ochranu účastníka konania, keď aplikáciu S.s.p. vylučuje v prípade, že sa má S.s.p. použiť na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak by boli v jeho neprospech. Avšak vylúčenie ustanovení S.s.p. v neprospech sa vzťahuje len na účastníka v pozícii žalobcu, ak je ním fyzická alebo právnická osoba.

16. V posudzovanej veci však takéto nepochybne novým zákonom (S.s.p.) spôsobené nevýhodné postavenie osoby, v neprospech ktorej vylúčenia ustanovení S.s.p. neprichádzalo do úvahy (v pozícii žalobcu je prokurátor), nemohlo zostať zo strany kasačného súdu bez povšimnutia, pretože práve na strane žalobcu (prokurátora) došlo ku kolízii práv a povinností, a to na jednej strane ochrany

objektívneho práva a na strane druhej povinnosti ochrany práv a zákonom chránených záujmov, ktoré zákon o prokuratúre ukladá chrániť (§ 3 ods. 1 zákona o prokuratúre).

17. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky:

„K imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (legitimate trust), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou ako právna istota je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04).

V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jeho úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané“ (napr. I. ÚS 17/1999, nález zo dňa 22.09.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365, zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13.10.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382). „Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu v sebe zahŕňa aj právo jednotlivca na legitímne očakávanie. Z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.04.2008, nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007).

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „ústavný súd“) vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 21/08 poskytol pred princípom ochrany ústavnosti a zákonnosti práve ochranu princípu právnej istoty dôvodiac, že : „...Po uplynutí lehoty, ktorú zákonodarca zohľadňujúci, rešpektujúci a chrániaci ústavné princípy a ústavou chránené hodnoty považuje za primeranú na zásah do právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej moci, sa v materiálnom právnom štáte v kolízii dvoch ústavných princíпов - princípu právnej istoty a princípu ochrany ústavnosti a zákonnosti - spravídla uprednostňuje princíp právnej istoty, čím sa okrem iného zabezpečuje ochrana legálne, resp. v dobrej viere nadobudnutých práv.“

18. Je pravdou, že vyššie citovaný nález ústavného súdu bol založený na skutočnostiach, ktoré sa nepribližujú skutkovému stavu v prejednávanej veci, avšak kasačný súd chcel týmto nálezom demonštrovať, že princíp zákonnosti nemá v porovnaní s ostatnými princípmi materiálneho právneho štátu, medzi ktoré nepochybne princíp právnej istoty patrí, zaručený primát, a preto je potrebné každý prejednaný prípad posudzovať s prihliadnutím na všetky konkrétnosti daného prípadu (jeho osobitosti).

19. Práve s ohľadom na vyššie uvedené bolo pre kasačný súd v danej veci rozhodujúce posúdiť nie len relevantnosť námietok sťažovateľa, ktorými sa bude zaoberať nižšie, ale aj mieru zavinenia žalovaného, na výsledku, ktoré hodnotil sťažovateľ ako vady konania, ktoré vyústili do napadnutého rozhodnutia, teda proporcionalitu výsledku zamýšľaného žalobou od výsledku tohto posúdenia.

20. Z uvedeného možno vyvodíť záver, že princíp právnej istoty môže pri uplatňovaní oprávnení prokurátora, ako je protest či žaloba ustúpiť iba výnimočne a to za účelom zaistenia nápravy nezákonných rozhodnutí, a teda opravy podstatnejších či základných vád alebo omylov, ale nie z dôvodu akejkoľvek snahy o právnu čistotu ako to bolo v predmetnej veci.

21. K námietke nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú sťažovateľ videl v tom, že za žalovaného ako stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodol Ing. M. D. ako neoprávnená osoba sa

kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu a v podrobnostiach na tento správny názor odkazuje (body 40-41 napadnutého rozsudku). Kasačný súd dodáva, že napadnuté rozhodnutie nie je nulitným právnym aktom ako tvrdil sťažovateľ, nakoľko rozhodnutie nevykazuje žiadne znaky nulitnosti, rozhodnutie bolo vydané žalovaným, ktorého právomoc rozhodovať vo veci nespochybnil ani sťažovateľ, je podpísané štatutárnym orgánom žalovaného a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad.

22. K nulitnosti právneho aktu kasačný súd ďalej uvádza, že v latinskej vete „Quod nullum est, nullum prodesse effectum“ je vystihnutá všetka podstata nulitnosti. Správne rozhodnutie je nulitné/ ničotné, keď pre svoje vážne chyby nie je schopné vyvolať žiadne verejnoprávne účinky. Hľadá sa na neho, ako by vôbec neexistovalo, teda nebolo. Ide o právne nullum. Preto sa vedľa pojmu „ničotnosť“ možno stretnúť s jeho latinským ekvivalentom v podobe pojmu nullita (nulita). Z pohľadu všeobecnej právnej teórie sa o nulitnosti / ničotnosti hovorí tak, že akt, ktorý nemá špecifické náležitosti právneho aktu nie je aktom právnym, ale aktom z právneho hľadiska ničotným - paaktom. Inak povedané o ničotnosti aktu sa hovorí vtedy, ak vykazuje také právne nedostatky, že ho musíme považovať za právne „nič“, za akt, ktorý po práve neexistuje, akt, ktorý je právne irelevantný. V tejto všeobecnej a stručne načrtnutej charakteristike podstaty ničotnosti, ako kvalifikovaného právneho nič, panuje ako v judikatúre súdov, tak aj v doktríne jednota, že ničotnosť predstavuje špecifickú skupinu väd správnych rozhodnutí, ktoré pre neho znamenajú negatívne právne dôsledky popierajúce vo svojom dôsledku jeho vlastnú existenciu, čo do povahy vady ide o tie najťažšie, či najzávažnejšie. Preto sú s ničotnosťou spojené i tie najväznejšie dôsledky. Závažnosť väd spôsobuje, že sa u neexistujúceho správneho rozhodnutia ani neuplatní inak obvyklá zásada prezumpcie správnosti správnych aktov, ktorou disponujú ostatné chybné správne rozhodnutia. V prípade ničotnosti nie je žiadny z adresátov takto postihnutého správneho rozhodnutia, či ďalších subjektov a správnych orgánov povinný rozhodnutie rešpektovať a riadiť sa ním. Preto absolútne zmätočné správne akty (ničotná správne rozhodnutia) možno označiť za paakty.

23. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vydal správny orgán k tomu zákonom zmocnený a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad, námietku sťažovateľa o nulite takéhoto rozhodnutia vyhodnotil kasačný súd rovnako ako krajský súd za nedôvodnú.

24. K námietke sťažovateľa, že oznámenie o začatí kolaudačného konania neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona o tom, že účastníci a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne, sa kasačný súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že z administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí kolaudačného konania upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona neobsahuje. Takéto pochybenie žalovaného by mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia iba v prípade, ak by námietky a stanoviská boli uplatnené, čo aj po uskutočnení ústneho pojednávania a na tieto stanoviská by stavebný úrad neprihliadol, resp. pokiaľ by uplatnenie námietok a stanovísk stavebný úrad vôbec nepripustil. Z obsahu administratívneho spisu však vyplynulo, že námietky uplatnené neboli, preto krajský súd správne ustálil, že pochybenie žalovaného nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Aj podľa kasačného súdu nie každé porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy má charakter podstatného porušenia týchto ustanovení. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v prípade kolaudačného konania by došlo vtedy, pokiaľ by účastník konania alebo dotknutý orgán na koncentračnú zásadu v lehote upozornený nebol a ak by stavebný úrad neprihliadol na námietky a stanoviská účastníka konania, resp. dotknutého orgánu, čo aj oneskorene podané.

25. K namietanému porušeniu ustanovenia § 81a ods. 1 Stavebného zákona, keď sťažovateľ tvrdil, že protokol o ústnom pojednávaní nemá náležitosti podľa uvedeného ustanovenia zákona, nakoľko z neho nie je zrejmé, aké doklady stavebník ku kolaudačnému konaniu predložil a žalovaný bez posúdenia zákonom predpísaných dokladov nemohol zákonne vyhodnotiť, či boli splnené zákonné podmienky pre kolaudáciu stavby kasačný súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že

takáto námietka je nedôvodná, nakoľko ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona výslovne nevyžaduje, aby protokol o ústnom pojednávaní obsahoval aj súpis predložených dokladov. Uvedené platí o to viac, že predložené doklady vyplývajú zo samotného kolaudačného rozhodnutia.

26. K namietanému rozporu s ustanovením § 51 ods. 1 Správneho poriadku kasačný súd uvádza, že ani táto námietka nemohla obstať, nakoľko účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla týkať (§ 78 Stavebného zákona). Pokiaľ žalovaný doručil napadnuté rozhodnutie ďalšiemu účastníkovi ako aj stavebnému dozoru, v konaní nepochybil. Prípadné dotknuté orgány nie sú účastníkmi kolaudačného konania. Ako správne uviedol krajský súd okruh účastníkov kolaudačného konania je odlišný od okruhu účastníkov stavebného konania (§ 59 ods. 1 Stavebného zákona). Stavebný zákon je vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní špeciálnym predpisom, a preto má aplikačnú prednosť. Pokiaľ ku zmene stavby oproti projektu stavby nedošlo, resp. pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že nejde o podstatné zmeny a nie je nutné ich osobitne prerokovať, projektant nie je účastníkom kolaudačného konania. Ak teda žalovaný doručil kolaudačné rozhodnutie účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 Stavebného zákona, konal v súlade so Stavebným zákonom.

27. Vo svetle uvedeného v bode 27. nie je dôvodný ani namietaný rozpor s ustanovením § 80 ods. 1 Stavebného zákona. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že okruh dotknutých subjektov nevyhnutne závisí od charakteru a rozsahu stavby a od toho, akým spôsobom stavba má, resp. môže mať vplyv na záujem chránený osobitnými predpismi (§ 126 ods. 1). Podľa druhu a účelu predmetnej stavby (jednoduchá betónová plocha), a miesta na ktorom bola vybudovaná, (sa v kolaudačnom konaní nevyjadrujú orgány štátnej správy, ktoré sú inak príslušné podľa osobitných predpisov a ani iné dotknuté orgány) ako aj vzhľadom na to, že v priebehu výstavby nedošlo k žiadnej zmene oproti dokumentácii overenej v stavebnom konaní, teda nedošlo ani k zlúčeniu kolaudačného konania s konaním o povolení nepodstatných zmien, stavebný úrad v súlade s § 80 ods. 1 Stavebného zákona oznámil začatie kolaudačného konania všetkým známym účastníkom. Súd poukazuje aj na obsah kolaudačného rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že užívanie stavby nebude ohrozovať verejný záujem, život zdravie osôb ani životné prostredie.

28. K námietke, že kolaudačné rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, dôvody rozhodnutia sú stručné, bez riadneho zdôvodnenia a preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, kasačný súd uvádza, že výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením aplikovaného ustanovenia § 82 ods. 1 Stavebného zákona. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia svojím obsahom zodpovedá veci, o ktorej orgán verejnej správy rozhodoval s poukazom na priebeh kolaudačného konania a podklady, na základe ktorých stavebný úrad rozhodol. O možnosti podania opravného prostriedku stavebný úrad účastníkov kolaudačného konania poučil. Kolaudačné rozhodnutie obsahuje názov stavebníka a označenie stavby, z ktorého označenia vyplýva aj jej účel. Pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že užívanie stavby nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb a ani životné prostredie, nebol aj vzhľadom na charakter stavby dôvod stanovovať podmienky pre užívanie stavby. Ak nezistil nedostatky skutočného realizovania stavby, nebol dôvod určovať lehotu na ich odstránenie. Stručnosť rozhodnutia sama o sebe nemôže spôsobovať nezákonnosť rozhodnutia, pokiaľ zodpovedá charakteru veci, o ktorej orgán verejnej správy v konaní napadnutým rozhodnutím rozhodol.

29. Z vyššie uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď žalobu sťažovateľa/žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú preto kasačný súd v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. platí, že kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že

sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p. Ďalšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal, nakoľko mu kasačný súd žiadnu povinnosť, pri ktorej by mu vznikli trovy, neuložil (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky § 169 S.s.p.).

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.